

Tinkerhästarnas historia

Tinkerhästar har i generationer avlats fram av "det resande folket" (Romer och Travellers) på de brittiska öarna. Användbarheten, deras goda temperament och vackra färg gjorde rasen idealisk för detta nomadiska folkslag.

Förr i tiden så livnärde sig detta folk främst på bytreshandel med hästar, olika sorters hantverk samt körslor av olika slag. Detta "resande folk" med sina vackert målade vagnar och deras färggranna hästar var, för femtio till hundra år sedan, en vanlig syn över hela Storbritannien. Det "resande folket" var hederliga duktiga människor som ofta var väldigt goda hantverkare och guldsmeder. Man smyckade hästarnas selar med välgjorda hantverk i mässing samt målade och dekorerade sina vagnar på det mest konstnärliga sätt. Vanligast var att frun i huset höll i tömmarna på dessa vagnar som drogs av familjens stolthet och glädje, en Tinkermärr. Mannen i familjen åkte oftast före det långsamma familjeekipaget i en öppen flakvagn som drogs av en lättare och snabbare typ av Tinkerhäst.

Bönderna på Irland och i England köpte ofta enfärgade Tinkerhästar av "de resande" för att använda i jordbruket och de som inte passade till dragarbete använde man eller sålde som jakthästar. Om det föddes skäckfärgade hästar hos dessa bönder så behöll man dom nästan aldrig utan de såldes, eller till och med gavs tillbaka, till "de resande". Fläckiga hästar ratades dessutom av den Brittiska armen och därmed klarade sig dessa hästar från att bli konfiskerade vid händelse av krig.

De olika användningsområdena för rasen har resulterat i att Tinkerhästarna idag finns i tre olika storlekar, dock alla av tydlig kallblodstyp. De tre olika typerna av Tinkerhästar som finns är Grai, vilket är en något lättare och smidigare kallblodsvariant, Cob som är medelgrov och så Vanner vilket är den tyngsta sortens Tinker. Tinkerhästen är oftast skäckfärgad men godkänns i alla förekommande färger och tecken.

I dag finns fortfarande många Tinkrar kvar hos "det resande folket" och de har ett mycket väl genomtänkt avelsmål som resulterar i hästar av mycket hög kvalitet, både på Irland och i England. Tinkerhästen är numera också känd under namn som Coloured cob, Gypsy Vanner, Traditional cob, Piebald, Gypsy horse, Irish cob, Romany Horse och Gypsy cob.

De två största sammankomsterna för handel med dessa hästar är Appleby Fair som hållits i den lilla byn Appleby i Cumbria England den första veckan i juni ända sedan 1600-talet samt den stora hästmarknaden på hösten i Ballinasloe på Irland.

Tinkerhästen

I dag finns det uppskattningsvis ca 1500 Tinkerhästar här i Sverige, de flesta har importerats från Irland eller England under de senaste åren. Nu börjar det även förekomma svenskfödda Tinkerhästar och det finns flera avelsvärderade hingstar i landet.

Tinkerhästen är på många vis en god allroundhäst och köps ofta som familjehäst. Det man dock ska tänka på är att det är en väldigt stark hästras både fysisk och psykiskt, så man bör tänka sig för om man är ovan eller har ett handikapp. Då bör man välja en lite äldre, välutbildad Tinkerhäst.

Det mest rastypiska tecknen hos Tinkerhästen är det rikliga hovskägget, som dock kan variera i mängd från mycket rikligt på de tyngre varianterna till mindre mängd på de som är lättare i typen, samt det lugna och harmoniska temperamentet.

Avelsmål

Rasen har i århundraden avlats och ägts av Romanifolk, även benämnda "det resande folket" (Travellers) över stora delar av de Brittiska öarna. De har främst avlats som draghästar åt Romanifolkets olika vagntyper, allt ifrån en tung större draghäst till en lättare körhäst har då avlats fram. Hästarna har också alltid brukats för ridning, men dess huvudsakliga syfte/användningsområde har varit draghästens.

Svenska Tinkerhästsällskapetets mål är att bibehålla rasens goda dragegenskaper men även dess egenskaper som "allroundhäst" - en häst passande för både ridning och körning.

Svenska Tinkerhästsällskapet värnar om den traditionella Tinkerhäststypen och arbetar för att fortlöpande ha god kontakt med föreningar och personer runt om i världen som värnar om Tinkerhästens bevarande i framtiden.

Svenska Tinkerhästsällskapet arbetar för att god och riktig information om dessa hästar finns att tillgå, samt att verka för att bibehålla rasens särdrag genom att delge en seriös och riktig information om Tinkerhästar, att verka för en seriös avel och uppfödning samt en seriös import av Tinkerhästar och att värna om en avelsvärdering av Tinkerhästar grundad på exteriörbedömning samt utförande av bruksprov i körning eller ridning och avkommeprövning. Detta för att vidmakthålla och förbättra rasens goda egenskaper och sundhet.

Rasstandard

Romani cob

Utseende som helhet: Robust, stadig, i allmänhet kompakt byggd häst med lugn och självsäker utstrålning.

Mankhöjd: 135 cm till 156 cm.

Färg: Skäck, alla andra färger är dock tillåtna.
Huvud: Rakt med bred panna, proportionellt med resten av kroppen. Romersk nosrygg är tillåten. Ögonen vakna. Pigmentlös iris tillåten. Små till normalstora öron, upprätta, ej för tätt ansatta. Ganaschen är tydligt markerad, inte för vida och matchar hästens kropp

Hals: Stadigt byggd hals, normal till kort. Får vara placerad lågt på bröstkorgen. Underhals är inte önskvärt.

Manke: Välmarkerad. Rund manke förekommer.

Bogblad: Bra längd, normalt vinklad något brant förekommer.

Ben: Hårda och torra. Normalt till lite kraftigt byggda, dock passande till hästens kropp. Framifrån sett lodräta. Utrymmet mellan hovarna är en hov brett. Från sidan sett lodräta till och med kotan. Framkotans vinkel mot underlaget ska vara 45 grader. Kotan inte för lång och med bra svikt. Hasarnas vinkel ska vara ungefär 150 grader. Bakkotans vinkel mot underlaget är ungefär 55 grader. Välmarkerade ledgångar.

Rygg och länd: Ryggens längd ska passa till hästens typ. Stark. Något kort rygg är tillåten. Spänd rygg (karprygg) ej tillåten.

Bringa: Normal bredd.

Kors: Tillräcklig långt, något sluttande, brett och muskulöst.

Hovar: Ska vara likformade, stora och hårda.

Behåring och man: Normal till kraftig, passande till typen.

Rörelse: Kraftfull, bra fungerande rörelse där varje led används på ett naturligt sätt.

Romani grai

Utseende som helhet: I motsats till Romani Cob en något lättare byggd häst. Utstrålningen är lugn och självsäker.

Mankhöjd: 135 cm till 156 cm. Avvikande mått upp till 170 cm förekommer.

Färg: Skäck, alla andra färger är dock tillåtna.

Huvud: Uttrycksfullt, romersk nosrygg förekommer sporadiskt. Ögonen vakna. Pigmentlös iris tillåten. Små till normalstora öron, upprätta, ej för tätt ansatta. Ganaschen är tydligt markerad, inte för vida och matchar hästens kropp.

Hals: Normal till bra längd. Halsens ansättning tenderar till en mer vertikal ställning. Halsen får ej ha för lite muskler och skall vara välansatt. Underhals är inte önskvärt.

Manke: Välmarkerad som gradvis ska övergå i ryggen.

Bogblad: Bra längd. Välvinklad ej brant.

Ben: Hårda och torra. Benad till storleken. Framifrån sett lodräta. Utrymmet mellan hovarna är en hov brett. Från sidan sett lodräta till och med kotan. Framkotans vinkel mot underlaget ska vara 45 grader. Skenan inte för lång och med bra svikt. Hasarnas vinkel ska vara ungefär 150 grader. Bakkotans vinkel mot underlaget är ungefär 55 grader.

Rygg och länd: Ryggens längd ska passa till hästens typ. Stark. Något kort rygg är tillåten. Spänd rygg (karprygg) ej tillåten.

Bringa: Normal bredd.

Kors: Tillräcklig långt, något sluttande. Tillräckligt brett och muskulöst.

Hovar: Ska vara lika formade, och hårda men inte för stora.

Behåring och man: Mindre till normal.

Rörelse: Kraftfull, vägvinnande rörelse där varje led används på ett naturligt sätt.

Romani vanner

Utseende som helhet: Robust, stadig och i allmänhet, kompakt byggd häst med lugn och självsäker utstrålning.

Mankhöjd: 156 till 170 cm.

Färg: Skäck, alla andra färger är dock tillåtna.

Huvud: Rakt med bred panna, proportionellt med resten av kroppen. Romersk nosrygg är tillåten. Ögonen vakna.. Pigmentlös iris tillåten. Små till normalstora öron, upprätta, ej för tätt ansatta. Ganaschen är tydligt markerad, inte för vida och matchar hästens kropp .

Hals: Får vara något kort. Halsen får ej vara muskelfattig och skall vara välansatt. Underhals är inte önskvärt. Vuxna hingstar har ofta hög mankam.

Manke: Välmarkerad som gradvis ska övergå i ryggen. Rund manke förekommer.

Bogblad: Bra längd, normalt vinklad något brant förekommer.

Ben: Hårda och torra, kraftigt byggda, dock passande till hästens kropp. Framifrån sett lodräta. Utrymmet mellan hovarna är en hov brett. Från sidan sett lodräta till och med kotan. Framkotans vinkel mot underlaget ska vara 45 grader. Skenan inte för lång och med bra svikt. Hasarnas vinkel ska vara ungefär 150 grader. Bakkotans vinkel mot underlaget är ungefär 55 grader. Välmarkerade ledgångar

Rygg och länd: Ryggens längd ska passa till hästens typ. Stark. Något kort rygg är tillåten. Spänd rygg (karprygg) ej tillåten.

Bringa: Muskelös och bred.

Kors: Tillräcklig långt, något sluttande, brett och med stora muskler.

Hovar: Ska vara lika formade, stora och hårda.

Behåring och man: Normal till kraftig, passande till typen.

Rörelse: Kraftfull, bra fungerande rörelse där varje led används på ett bra naturligt sätt. Markbundna rörelser förekommer.

Svenska Tinkerhästsällskapet

Den officiellt godkända ras- och avelsföreningen för Tinkerhästar i Sverige.

STS bildades 1998 och har idag (oktober 2008) ca 250 medlemmar och ca 800 registrerade hästar.

STS är en ideell förening med målsättning att verka för medlemmarnas intressen samt för en ökad kännedom om Tinkerhästar, deras historia och användning samt att verka för en seriös import, avel och uppfödning av sunda och harmoniska hästar.

Svenska Tinkerhästsällskapet är medlem av Svenska Hästavelsförbundet samt AK Kallblod.

För mer information gå in på
www.svenskatinker.se

